

Invictus

Stor skuespilkunst – mindre drama Af Rebecca Engberg

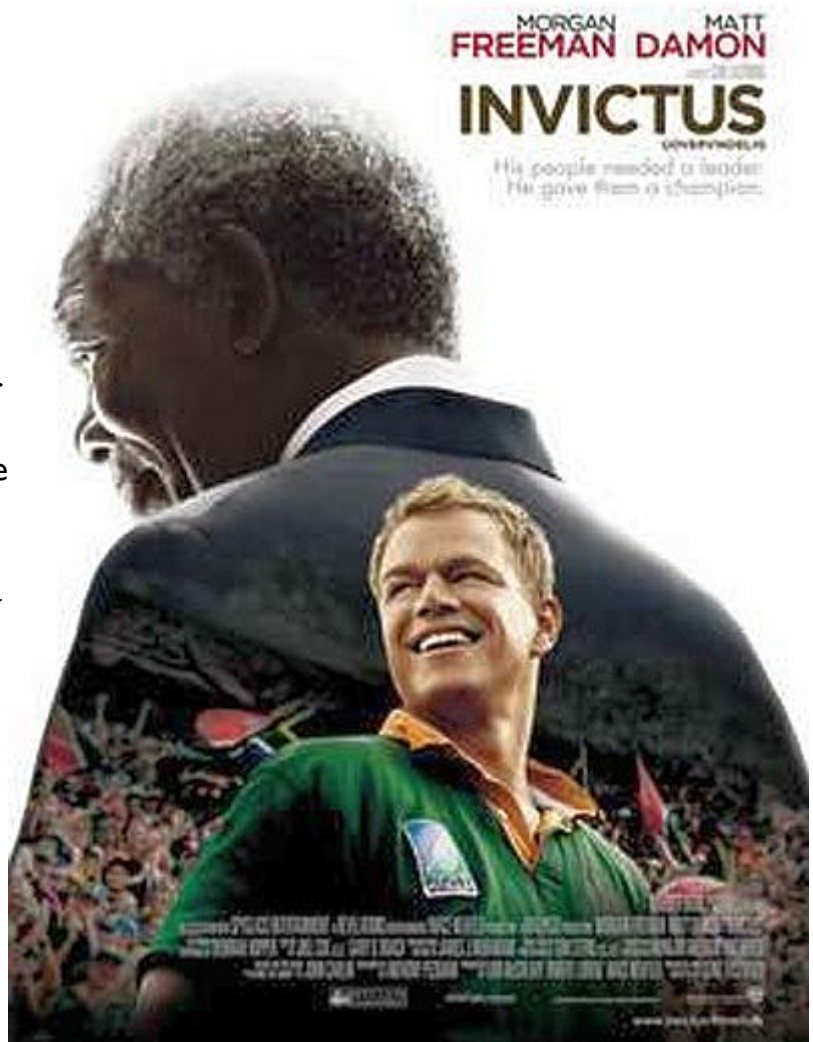
Den gamle mester Clint Eastwood er blevet blødere med årene. Med "Invictus" har han skabt en vaskeægte 'feel good'-film, hvor det store og virkelige epos om Mandela og Sydafrika udspilles i stridighederne på og uden for rugby-arenaerne efter bruddet med Apartheid.

Morgan Freeman spiller rollen som Nelson Mandela med en elegance og en fornemmelse for nuancer, der efterlader én stakåndet. Hvis selve historien fik tilskuerens hjerte til at banke i samme grad, ville der være tale om et mesterværk, men det niveau når filmen ikke. Dertil er den for forudsigelig.

Filmen handler om tiden efter Mandela kom til magten i 1994, hvor både den sorte og hvide del af befolkningen er fastlåste i mistillid til hinanden. Begge grupper forventer, at Mandela vil gøre op med de mange fraktioner og institutioner, der har støttet Apartheid, og blandt de hvide frygter man, at regeringsmagten vil blive brugt til at hævne de mange års undertrykkelse.

Blandt de mest hadede institutioner er Rugbylandsholdet The Springboks, der i særlig grad har været symbol for det gamle Sydafrika. Holdet viser ikke god form, og der er stemning i Mandelas parti for at ændre holdets navn og farver, når Sydafrika skal være vært for verdensmesterskabet i Rugby i 1995. Mandela vælger i stedet at indkalde holdets anfører François Pienaar (Matt Damon) til en samtale, hvor han indirekte får fortalt, at The Springboks kan gøre en forskel og være med til at samle nationen ved det nærtstående mesterskab. Han introducerer blandt andet anføreren for digtet "Invictus", der hjalp ham i de sorteste stunder i fængslet på Robben Island.

Herfra kører handlingen på skinner og er i det store hele forudsigelig, hvis man kender lidt til

historien. Men det gør ikke, at man keder sig – jeg nød filmen fra start til slut. Der er et væld af gode skuespilpræstationer og en lang række scener, der levendegør problemstillingerne og sætter tanker i gang.

Et element, jeg især (og overraskende) grad nød, var rugbykampene. Selve filmatiseringen og brugen af effekter fik mig til hoppe rundt i stolen. Det var utrolig intenst, og jeg blev helt grebet af sportsgrenen, hvilket bør være målet for en 'sportsfilm'.

Nelson Mandela er et helt enestående menneske, der vil blive lavet mange film om ham i fremtiden. "Invictus" er ikke en tung film, men måske den film, der kunne laves nu? For de yngre generationer, der ikke er vokset op med viden om Sydafrika og Apartheid er filmen et godt sted at starte, og jeg kunne sagtens forestille mig, at filmen kunne bruges til konfirmationsforberedelser, ikke mindst som oplæg til en drøftelse om tilgivelse.

For et publikum, der kun ved lidt om begivenhederne, vil spændingsniveauet nok også være højere, men hvis ikke man kommer med for høje forventninger, vil filmen have noget at sige de fleste.

Filmfakta

USA 2009 – Instr.: Clint Eastwood – Manus: Anthony Peckham – Medv.: Morgan Freeman, Matt Damon, Tony Kgoroge, Adjoa Andoh, Patrick Mofokeng, NN, MM – 134 min. – Biografpremiere d. 25/2 og på DVD 24/8 2010 – Tilladt for alle men frarådes børn under 7 år – Udlejning/pressebilleder © Sandrew Metronome

Links

<https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/invictus.6374.html>

<https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/invictus.525.html>

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7223&area=1>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1631>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/invictus-film-review-by-leanne-mcgrath>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/19527>